

Electro-opera plaatst 'Mutti' op een sokkel

THEATER

MERKEL

Door Nineties Productions en Orkater

Gezien 11/4, Rotterdam

Te zien t/m 14/4 en 7-12/5, Bellevue

Je denkt bij Angela Merkel niet direct een heroïsche protagonist om een opera omheen te bouwen. De 'grijze muis' leent zich op het eerste oog niet bepaald voor dramatische verheerlijking. Maar in *Merkel* zet Nineties Productions het antispektakel op een sokkel, met als resultaat een satirisch-geëngageerde voorstelling, die eindigt in een oprecht pleidooi voor radicale nuance.

De voorstelling opent met een live documentaire, waarin de spelers in overdreven ernst reflecteren op het maakproces. Het contrast tussen de ijdele toneelspelers en de ingetogenheid van hun onderwerp is treffend.

Pas na een dik halfuur komen ze achter het decor vandaan en wordt de opera ingezet. Die draait om misschien wel een van de bekendste toespraken van haar kanselierschap: de *wir schaffen das*-speech, over de vluchtelingenopvang in Duitsland in 2015.

Koortsdromen

Merkel (Benjamin Moen) wordt in de aanloop van de speech geteisterd door koortsdromen en achtervolgd

door spoken uit haar verleden. Een herinnering – alleen in een Berlijnse sauna op de avond dat de Muur viel – werpt haar terug op haar oorspronkelijke idealen, waarna ze wordt geconfronteerd met Helmut Kohl – die haar de politiek in hielp en van wie zij zich later distantieerde – en een flirtende Poetin (Annelinde Bruijs). De overijverige stagiaire Sannah Aukes speelt intussen het koor en figuranten. Uiteindelijk werpt een uitgemergeld Europa (Yannick Noomen) zich aan Merkels voeten – 'Mutti!' – om in een dramatische slotscène te sterven.

De 'electro-opera' is, ondanks de wel erg obligate satire, prachtig. Nog mooier is de scène daarna, als de spelers aan de ironie voorbijgaan en zichzelf geconfronteerd zien met hun eigen voorstelling. Wat gebeurt er als je het antispektakel op een sokkel zet? Dan keert het zich tegen je. Als ze zichzelf uiteindelijk ook wezenlijke vragen stellen over hun eigen kunstenaar- en burgerschap, wordt Merkel, die inmiddels het theater al briesend heeft verlaten, pas echt op de sokkel gezet die ze verdient.

Sander Janssens

Een uitgemergeld Europa sterft uiteindelijk in een dramatische slotscène

→ Scène uit *Merkel* van Orkater en Nineties Productions.
FOTO JULIAN MAIWALD